Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 28. mája 2020 *

„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihlášky obrazových ochranných známok Európskej únie We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer a CNTX – Staršie obrazové ochranné známky Európskej únie a Spojeného kráľovstva zobrazujúce dva prepletené kruhy alebo dva kruhy, ktoré sa prekrývajú – Pozastavenie konania – Článok 71 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/625“

Vo veciach T-84/19 a T-88/19 až T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o., so sídlom v Zielona Góra (Poľsko), v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: A. Söder a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom:

MasterCard International, Inc., so sídlom v New Yorku, New York (Spojené štáty), v zastúpení: J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, solicitors, G. Tritton a A. Muir Wood, barristers,

ktorých predmetom je dvanásť žalôb podaných proti rozhodnutiam druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 (veci R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 a R 1064/2018-2), týkajúcim sa námietkových konaní medzi spoločnosťami MasterCard International a Cinkciarz.pl,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory J. Svenningsen (spravodajca), sudcovia R. Barents a C. Mac Eochaidh,

tajomník: A. Juhász-Tóth, referentka,

so zreteľom na žaloby podané do kancelárie Všeobecného súdu 12., 13. a 14. februára 2019,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenia EUIPO k žalobám podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. mája 2019,

so zreteľom na vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania podané do kancelárie Všeobecného súdu 17. mája 2019,

so zreteľom na rozhodnutie z 10. apríla 2019 o spojení vecí T-84/19 a T-88/19 až T-98/19 na účely písomnej časti konania a prípadnej ústnej časti konania,

so zreteľom na zmenu zloženia komôr Všeobecného súdu,

po pojednávaní zo 17. decembra 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporom

1 V období od 16. marca do 25. apríla 2016 podala žalobkyňa, Cinkciarz.pl sp. z o.o., dvanásť prihlášok ochranných známok Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) na základe nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), v znení zmien [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].

2 Ochranné známky, ktorých zápis sa požadoval (ďalej len „prihlasované ochranné známky“), sú tieto obrazové označenia:

– vo veci T-84/19:

– vo veci T-88/19:

– vo veci T-89/19:

– vo veci T-90/19:

– vo veci T-91/19:

– vo veci T-92/19:

– vo veci T-93/19:

– vo veci T-94/19:

– vo veci T-95/19:

– vo veci T-96/19:

– vo veci T-97/19:

– vo veci T-98/19:

3 Výrobky a služby, pre ktoré sa uvedené zápisy požadovali, sú zaradené do tried 9 a 36, ako aj prípadne

do triedy 41 (predmetné prihlasované ochranné známky vo veciach T-92/19, T-96/19 a T-98/19) alebo do triedy 45 (predmetné prihlasované ochranné známky vo veciach T-84/19, T-88/19 až T-91/19, T-93/19 až T-95/19 a T-97/19) v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957, v revidovanom a doplnenom znení.

4 Prihlášky ochrannej známky Európskej únie boli uverejnené v *Úradnom vestníku ochranných známok Európskej únie* 19. mája alebo 14. júla 2016 v závislosti od prípadu.

5 Žalobkyňa predtým, konkrétne 15. marca 2015, podala inú prihlášku ochrannej známky Európskej únie týkajúcu sa nasledujúceho obrazového označenia (ďalej len „čisto obrazová ochranná známka €$“):

6 Čisto obrazová ochranná známka €$ presne zodpovedá obrazovému prvku štyroch predmetných prihlasovaných ochranných známok vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, a prihláška tejto ochrannej známky sa týkala výrobkov a služieb zaradených do tých istých tried ako v prípade týchto štyroch prihlasovaných ochranných známok. Prieskumový pracovník zamietol prihlášku čisto obrazovej ochrannej známky €$, pričom odvolací senát jeho rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie tohto odvolacieho senátu však bolo zrušené rozsudkom z 8. marca 2018, Cinkciarz.pl/EUIPO (€$) (T-665/16, neuverejnený, EU:T:2018:125), a vec bola vrátená prvému odvolaciemu senátu (vec R 1345/2018-1).

7 Dňa 12. augusta 2016 podal vedľajší účastník konania, Mastercard International, Inc., námietku proti zápisu dvanástich prihlasovaných ochranných známok podľa článku 41 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 46 nariadenia 2017/1001) pre všetky výrobky a služby, na ktoré sa tieto ochranné známky vzťahovali.

8 Námietky boli založené najmä na siedmich ochranných známkach Európskej únie a jednej ochrannej známke Spojeného kráľovstva.

9 Medzi siedmimi ochrannými známkami Európskej únie boli tieto tri ochranné známky:

– obrazová ochranná známka Európskej únie č. 9835869, vyobrazená nižšie, označujúca výrobky a služby zaradené okrem iného do tried 9 a 36 (ďalej len „prepletené kruhy“):

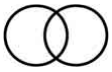

– obrazová ochranná známka Európskej únie č. 2988533, vyobrazená nižšie, v čiernej a bielej farbe, označujúca výrobky a služby patriace okrem iného do tried 9, 36, 41 a 45 (ďalej len „čierny kruh a biely kruh“):

– obrazová ochranná známka Európskej únie č. 9812538 vyobrazená nižšie, v červenooranžovej a svetlo oranžovej farbe, označujúca tovary a služby patriace okrem iného do tried 9, 36, 41 a 45 (ďalej len „červený kruh a oranžový kruh“):

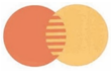

10 Na podporu námietok boli uplatnené najmä dôvody uvedené v článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001].

11 Dňa 5. mája 2017 žalobkyňa podala proti dvom starším čiernobielym ochranným známkam uvedeným v prvých dvoch zarážkach bodu 9 vyššie (prepletené kruhy a čierny kruh a biely kruh, ďalej spolu len „staršie čiernobiele ochranné známky“) návrhy na vyhlásenie neplatnosti.

12 Námietkové oddelenie dvanástimi rozhodnutiami vydanými 27. marca, 10. a 11. apríla 2018 zamietlo námietky v celom rozsahu. V rámci svojho posúdenia najprv zohľadnilo, pokiaľ ide o ochranné známky uplatnené na podporu námietok, ochrannú známku zobrazujúcu čierny kruh a biely kruh, a domnievalo sa, že kolidujúce označenia neboli podobné. Svoj záver následne rozšírilo aj na ostatné staršie ochranné známky *a fortiori* z dôvodu, že tieto ostatné ochranné známky neobsahovali kombináciu bielej a čiernej farby kruhov, ktorou sa vyznačuje obrazový prvok prihlasovaných ochranných známok. Vzhľadom na neexistenciu podobnosti medzi kolidujúcimi označeniami námietkové oddelenie konštatovalo, že nebolo potrebné počkať na výsledok konania o vyhlásenie neplatnosti týkajúceho sa staršej ochrannej známky zobrazujúcej čierny kruh a biely kruh.

13 Vedľajší účastník konania podal 29. mája a 7. júna 2018 na EUIPO odvolanie proti všetkým rozhodnutiam námietkového oddelenia podľa článkov 66 a 71 nariadenia 2017/1001.

14 Druhý odvolací senát EUIPO vyhovel týmto odvolaniam rozhodnutiami zo 7. decembra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) po tom, čo *ex offo* preskúmal otázku pozastavenia konaní z dôvodu existencie prebiehajúcich súbežných konaní týkajúcich sa návrhov na vyhlásenie neplatnosti dvoch starších čiernobielych ochranných známok, ako aj zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$.

15 Odvolací senát konkrétne konštatoval, že námietkové oddelenie sa dopustilo nesprávneho posúdenia, keď nevymedzilo príslušnú skupinu verejnosti, ktorú sám vymedzil v závislosti od jednotlivých tried predmetných výrobkov alebo služieb v prejednávanej veci.

16 Okrem toho vo všetkých napadnutých rozhodnutiach s výnimkou rozhodnutia napadnutého vo veci T-96/19 (rozhodnutie R 986/2018-2) (ďalej len „prvých jedenásť napadnutých rozhodnutí“) sa odvolací senát rovnako ako námietkové oddelenie rozhodol porovnať kolidujúce označenia na základe ochrannej

známky Európskej únie zobrazujúcej čierny kruh a biely kruh, ktorú považovalo za jednu z dvoch najpriaznivejších starších ochranných známok pre vedľajšieho účastníka konania (druhou bola staršia ochranná známka zobrazujúca dva prepletené kruhy). Na základe tohto porovnania sa odvolací senát na rozdiel od námietkového oddelenia domnieval, že uvedené označenia mali z vizuálneho hľadiska nízky stupeň podobnosti.

17 V rozhodnutí napadnutom vo veci T-96/19 (ďalej len „dvanáste napadnuté rozhodnutie“) sa odvolací senát rozhodol založiť svoju analýzu na ochrannej známke Európskej únie zobrazujúcej červený kruh a oranžový kruh z dôvodu, že staršie čiernobiele ochranné známky boli predmetom návrhov na vyhlásenie neplatnosti. V tomto rozhodnutí sa tiež domnieval, že označenia porovnávané v tejto veci mali z vizuálneho hľadiska nízky stupeň podobnosti.

18 Vzhľadom na existenciu podobnosti medzi kolidujúcimi označeniami sa odvolací senát domnieval, že bolo potrebné vykonať porovnanie predmetných výrobkov a služieb a posúdiť požiadavky vedľajšieho účastníka konania, pokiaľ ide o zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známok. V tejto súvislosti v prvých jedenástich napadnutých rozhodnutiach zdôraznil, že táto otázka mohla mať kľúčový význam, keďže námietka vychádzala z niekoľkých starších práv „a že niektoré [z týchto starších práv] (alebo dokonca všetky) [a predmetná prihlasovaná ochranná známka] možno považovať za trochu podobné…, keďže znázorňujú dva prekrývajúce sa horizontálne rozmiestnené kruhy rovnakej veľkosti“. Z rovnakého dôvodu týkajúceho sa existencie podobnosti medzi uvedenými označeniami sa tiež domnieval, že je potrebné preskúmať dôvod námietky uvedený v článku 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001.

19 Odvolací senát preto rozhodnutia námietkového oddelenia zrušil a následne vrátil veci tomuto oddeleniu. V prvých jedenástich napadnutých rozhodnutiach však „odporučil [námietkovému oddeleniu] pozastaviť námietkové konanie až do vydania konečného a právne záväzného rozhodnutia, pokiaľ ide o platnosť [starších] práv, [z ktorých vychádzalo námietkové oddelenie a samotný odvolací senát]“, a v dvanástom napadnutom rozhodnutí vyzval „námietkové oddelenie, aby zohľadnilo prebiehajúce konanie o vyhlásenie neplatnosti proti zápisu [starších čiernobielych] ochranných známok“. Druhé odporúčanie o pozastavení bolo okrem toho zahrnuté do napadnutých rozhodnutí vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, vzhľadom na konečné rozhodnutie, ktoré sa malo vydať v konaní týkajúcom sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$ (pozri body 27 až 33 nižšie).

Návrhy účastníkov konania

20 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutia,

– uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania pred EUIPO.

21 EUIPO a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zamietol žaloby,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

22 V súlade s článkom 68 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu viaceré veci, ktoré majú ten istý predmet konania, môžu byť kedykoľvek bez návrhu alebo na návrh hlavného účastníka konania z dôvodu svojej vzájomnej súvislosti spojené na spoločné konanie na účely písomnej alebo ústnej časti konania alebo na účely konečného rozhodnutia, a to alternatívne alebo kumulatívne.

23 Vzhľadom na návrhy žalobkyne na spojenie týchto vecí boli vypočutí ostatní účastníci konania a veci boli následne rozhodnutím z 10. apríla 2019 spojené najprv na účely písomnej časti konania a prípadnej ústnej časti konania.

24 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné spojiť prejednávané veci aj na účely rozhodnutia, ktorým sa ukončuje konanie.

25 Na podporu žalôb žalobkyňa prekladá vo všetkých veciach štyri žalobné dôvody:

– prvý založený na porušení článku 71 ods. 1 písm. a) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie 2017/1001 a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 1), v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charty“),

– druhý založený na porušení článku 94 ods. 1 nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty,

– tretí založený na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných a

– štvrtý založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001.

O prvom žalobnom dôvode v každej veci, ako aj o prvej časti druhého žalobného dôvodu vo veci T-96/19 a tretej časti druhého žalobného dôvodu vo všetkých veciach s výnimkou veci T-96/19

26 V prvom žalobnom dôvode v každej veci, ako aj v prvej časti druhého žalobného dôvodu vo veci T-96/19 a v tretej časti druhého žalobného dôvodu vo všetkých veciach s výnimkou veci T-96/19, ktoré treba skúmať spoločne, žalobkyňa vytýka napadnutým rozhodnutiam v podstate to, že odvolací senát nepozastavil odvolacie konania, aj keď konštatoval, že toto pozastavenie bolo odôvodnené, a z právneho hľadiska dostatočne neodôvodnil, prečo k pozastaveniu odvolacieho konania nedošlo.

Súvislosti

27 Tieto žalobné dôvody a tieto časti žalobných dôvodov sa týkajú častí napadnutých rozhodnutí, v ktorých odvolací senát poukázal na pozastavenie predmetných konaní z dôvodu ďalších konaní súbežne prebiehajúcich pred EUIPO, aj keď preskúmal odvolania, ktoré mu boli predložené.

28 Predmetné súbežné konania zahŕňali jednak dve konania o vyhlásenie neplatnosti starších čiernobielych ochranných známok, t. j. prepletených kruhov a čierneho kruhu a bieleho kruhu, pričom druhá z týchto ochranných známok bola zohľadnená pri porovnávaní označení v prvých jedenástich napadnutých rozhodnutiach, t. j. vo všetkých napadnutých rozhodnutiach s výnimkou rozhodnutia napadnutého vo veci T-96/19.

29 Predmetné súbežné konania zahŕňali jednak konanie týkajúce sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$, ktorá presne zodpovedá obrazovému prvku štyroch z dvanástich prihlasovaných ochranných známok, t. j. predmetných prihlasovaných ochranných známok vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19.

30 Dotknutými časťami napadnutých rozhodnutí sú po prvé bod 13 prvých jedenástich napadnutých rozhodnutí, v ktorom odvolací senát konštatoval, že dve staršie čiernobiele ochranné známky, ktoré považoval za najpriaznivejšie staršie ochranné známky pre vedľajšieho účastníka konania, boli predmetom konaní o vyhlásenie neplatnosti, ktoré sa predtým, ako námietkové oddelenie prijalo rozhodnutia, ktoré sú predmetom odvolania, už nachádzali v pokročilom štádiu, takže „podľa [uvedeného senátu] by bolo vhodné pozastaviť toto konanie až do vydania konečného a právne záväzného rozhodnutia v rámci týchto konaní [o vyhlásení neplatnosti]“.

31 Okrem toho v tých istých jedenástich napadnutých rozhodnutiach odvolací senát na základe rovnakého konštatovania „odporučil pozastaviť [dotknuté] námietkové konanie až do vydania konečného a právne záväzného rozhodnutia, pokiaľ ide o platnosť [starších] práv, [z ktorých vychádzali námietkové oddelenie a samotný odvolací senát]“ (pozri napríklad bod 53 napadnutého rozhodnutia vo veci T-84/19 alebo bod 56 napadnutého rozhodnutia vo veci T-98/19). V tomto istom zmysle sa implicitne vyjadril aj v bode 61 dvanásteho napadnutého rozhodnutia, o ktoré išlo vo veci T-96/19.

32 Po druhé v rozhodnutiach napadnutých vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, ktoré sa týkajú štyroch prihlasovaných ochranných známok, ktorých obrazový prvok presne zodpovedá čisto obrazovej ochrannej známke €$, ktorá je predmetom skoršieho konania o zápise uvedeného v bode 5 vyššie, odvolací senát konštatoval, že „konečné rozhodnutie [pokiaľ ide o prihlášku čisto obrazovej ochrannej známky €$ bolo] najviac relevantné pre prebiehajúce posúdenie, [takže] sa domnieval, že pred posúdením rozlišovacej spôsobilosti obrazového prvku [predmetných prihlasovaných ochranných známok] bolo vhodné počkať do vydania konečného a právne záväzného rozhodnutia v tejto [druhej] veci alebo „že pri posudzovaní rozlišovacej právomoci predmetného obrazového prvku [bolo] vhodné zohľadniť konečné a právne záväzné rozhodnutie [ktoré bude prijaté v tejto druhej veci]“ (pozri bod 35 rozhodnutia napadnutého vo veci T-84/19, bod 35 rozhodnutia napadnutého vo veci T-92/19, bod 39 rozhodnutia napadnutého vo veci T-96/19 a bod 38 rozhodnutia napadnutého vo veci T-98/19).

33 Okrem toho v napadnutých rozhodnutiach vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 „odvolací senát chcel upozorniť námietkové oddelenie na vec… R 1345/2018-1… prejednávanú pred prvým odvolacím senátom“, pričom „odporúčal pozastaviť prebiehajúce konanie… až do vydania konečného a právne záväzného [rozhodnutia] v rámci tejto [druhej veci]“ (pozri bod 58 rozhodnutia napadnutého vo veci T-84/19, bod 57 rozhodnutia napadnutého vo veci T-92/19, bod 62 rozhodnutia napadnutého vo veci T-96/19 a bod 61 rozhodnutia napadnutého vo veci T-98/19).

34 Okrem toho v bodoch 58, 62 a 61 rozhodnutí napadnutých vo veciach T-84/19, T-96/19 a T-98/19 odvolací senát dodal, že „z hľadiska tohto [rozhodnutia] a skutočnosti, že slovný prvok [predmetnej prihlasovanej ochrannej známky mal] nízku rozlišovaciu spôsobilosť pre časť [príslušnej skupiny verejnosti alebo predmetné výrobky a služby], námietkové oddelenie môže dokonca zvážiť opätovné preskúmanie [predmetných prihlasovaných ochranných známok] na základe absolútnych dôvodov“.

Tvrdenia účastníkov konania

35 Vo svojom prvom žalobnom dôvode v každej z vecí žalobkyňa v podstate tvrdí, že vzhľadom na to, že odvolací senát dospel k záverom uvedeným v bodoch 30 až 33 vyššie, mal pozastaviť odvolacie konania, pretože inak by sa dopustil porušenia článku 71 ods. 1 písm. a) delegovaného nariadenia 2018/625, ako aj požiadaviek jasnosti, konzistentnosti a efektívnosti, ktoré sú základom tohto ustanovenia, ako aj zásady dobrej správy vecí verejných zakotvenej v článku 41 ods. 2 Charty. V opačnom prípade by sa

uvedený senát dopustil zneužitia právomoci. Okrem toho tento senát nezohľadnil záujem účastníkov konania, hoci mal povinnosť tak urobiť pri rozhodovaní o možnosti prípadného pozastavenia konania. Žalobkyňa v podstate dodáva, že odvolací senát neodôvodnil svoje konečné rozhodnutie nepozastaviť konanie, hoci považoval toto pozastavenie za odôvodnené.

36 V tretej časti druhého žalobného dôvodu vo veciach T-84/19, T-92/19 a T-98/19, ako aj v prvej časti druhého žalobného dôvodu vo veci T-96/19, t. j. vo veciach, v ktorých predmetná prihlasovaná ochranná známka obsahovala obrazový prvok zhodný s čisto obrazovou ochrannou známkou €$, žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje rozpor v odôvodnení. Tento rozpor spočíva v skutočnosti, že odvolací senát sa na jednej strane najprv domnieval, že pred posúdením rozlišovacej spôsobilosti zhodného obrazového prvku predmetných prihlasovaných ochranných známok v týchto štyroch veciach bolo opodstatnené počkať na vydanie konečného rozhodnutia v dotknutom súbežnom konaní, ktoré sa týkalo zamietnutia zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$ z dôvodu nedostatku rozlišovacej spôsobilosti, a následne na druhej strane preskúmal odvolanie a v tejto súvislosti posúdil rozlišovaciu spôsobilosť uvedeného obrazového prvku.

37 Tretia časť druhého žalobného dôvodu v ostatných ôsmich veciach je taktiež založená na rozpore v odôvodnení. Tento rozpor spočíva v skutočnosti, že odvolací senát najprv na jednej strane konštatoval, že je dôvodné pozastaviť konanie z dôvodu existencie dvoch konaní o vyhlásenie neplatnosti, v ktorých bola spochybnená rozlišovacia spôsobilosť oboch starších čiernobielych ochranných známok, a následne na druhej strane pri vykonaní porovnania označení zohľadnil jednu z týchto dvoch starších ochranných známok a v tejto súvislosti usúdil, že tejto ochrannej známke treba priznať minimálnu rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu jej zápisu.

38 EUIPO sa obmedzil na tvrdenie, že prvý žalobný dôvod je neprípustný z dvoch dôvodov.

39 V prvom rade sa tento žalobný dôvod týka bodov napadnutých rozhodnutí, ktoré pre námietkové oddelenie, ktorému boli veci vrátené podľa článku 71 ods. 2 nariadenia 2017/1001, nie sú záväzné. Odvolací senát totiž poskytol námietkovému oddeleniu, pokiaľ ide o pozastavenie námietkových konaní, len odporúčania.

40 V druhom rade EUIPO tvrdí, že nepozastavenie konania pred odvolacím senátom nemalo vplyv na záujmy žalobkyne, keďže dotknuté súbežné konania nemohli ovplyvniť výsledok predmetných námietkových konaní, takže veci museli byť v každom prípade vrátené námietkovému oddeleniu. Predmetné námietky sú totiž jednak založené na iných starších ochranných známkach, než sú staršie čiernobiele ochranné známky, ktoré sú predmetom dvoch konaní o vyhlásenie neplatnosti. Pokiaľ ide jednak o tretie súbežné konanie týkajúce sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$, EUIPO tvrdí, že aj za predpokladu, že by zhodný obrazový prvok štyroch predmetných prihlasovaných ochranných známok nemal rozlišovaciu spôsobilosť, stále by existovala podobnosť medzi kolidujúcimi označeniami.

41 Vedľajší účastník konania okrem toho tvrdí, že prvý žalobný dôvod je nedôvodný, pretože najmä z judikatúry týkajúcej sa článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že odvolací senát vzhľadom na voľnú úvahu, ktorou disponuje, nie je povinný pozastaviť konanie, aj keď je pozastavenie odôvodnené. Okrem toho skutočnosť, že žalobkyňa nepredložila znovu svoj návrh na pozastavenie konania uvedenému senátu, vysvetľuje, že odvolací senát neodôvodnil svoje rozhodnutie nepozastaviť konanie vzhľadom na záujem účastníkov konania. Napokon usmernenia EUIPO, na ktoré odkazuje žalobkyňa, nestanovujú pozastavenie námietkového konania, ak je platnosť staršej ochrannej známky spochybnená, a v každom prípade nie sú pre tento senát záväzné.

42 Pokiaľ ide o prvú alebo tretiu časť druhého žalobného dôvodu, EUIPO tvrdí, že výhrady žalobkyne vychádzajú z nesprávneho výkladu napadnutých rozhodnutí a zo zámeny výhrad týkajúcich sa povinnosti odôvodnenia a výhrad týkajúcich sa opodstatnenosti odôvodnenia, aj keď pripúšťa, že

v rozhodnutiach napadnutých vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 nie sú dôvody, pre ktoré odvolací senát navrhol pozastaviť konania z dôvodu súbežného konania týkajúceho sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$, jasné.

43 Vedľajší účastník konania tvrdí, že jednotlivé časti, na ktoré poukazuje žalobkyňa, nie sú zaťažené nedostatkom odôvodnenia, ani rozporným odôvodnením, a to najmä preto, že je v súlade s judikatúrou, aby sa zapísanej ochrannej známke priznala minimálna rozlišovacia spôsobilosť, a to aj v prípade, pokiaľ je jej zápis predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti, ktorým sa spochybňuje jej rozlišovacia spôsobilosť, ako je to v prípade staršej ochrannej známky zohľadnenej na účely porovnania označení v prvých jedenástich napadnutých rozhodnutiach.

Posúdenie Všeobecným súdom

– Pripomenutie právneho rámca a judikatúry

44 Podľa článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625, pokiaľ ide o námietkové konanie, konanie o zrušenie, konanie o vyhlásenie neplatnosti a odvolacie konanie, príslušné oddelenie alebo odvolací senát môže konanie pozastaviť buď na vlastný podnet, v prípade, že je to vzhľadom na okolnosti prípadu vhodné, alebo na základe odôvodnenej žiadosti niektorého z účastníkov v konaní *inter partes*, pokiaľ je pozastavenie vzhľadom na okolnosti prípadu vhodné, a to pri zohľadnení záujmov účastníkov a štádia konania.

45 Z odôvodnenia 17 delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že cieľom článku 71 ods. 1 tohto nariadenia je zvýšiť jasnosť, konzistenciu a efektívnosť námietkového konania, konania o zrušenie, konania o vyhlásenie neplatnosti a odvolacieho konania. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ak počas konania uplynie platnosť staršej ochrannej známky uplatňovanej na podporu námietky, táto námietka sa stáva bezpredmetnou [pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. novembra 2014, Royalton Overseas/ÚHVT – S.C. S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, neuverejnený, EU:T:2014:985, bod 40 a citovanú judikatúru, a zo 14. februára 2019, Beko/EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, neuverejnený, EU:T:2019:87, bod 42 a citovanú judikatúru].

46 Okrem toho zo znenia článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že odvolací senát disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o pozastavenie či nepozastavenie odvolacieho konania, pričom pozastavenie konania zostáva pre odvolací senát možnosťou [pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, bod 21 a citovanú judikatúru].

47 Okolnosť, že odvolací senát disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o pozastavenie konania, ktoré sa pred ním vedie, však neznamená, že by jeho posúdenie bolo vyňaté z preskúmania súdom Európskej únie. Táto okolnosť však uvedené preskúmanie po vecnej stránke obmedzuje na overenie, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo zneužitiu právomoci (pozri rozsudok z 20. septembra 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, bod 22 a citovanú judikatúru).

48 Existencia súbežného konania, ktorého výsledok môže mať vplyv na výsledok odvolacieho konania, tak neznamená, že odvolacie konanie je automaticky pozastavené, a preto sama osebe nestačí na to, aby sa skutočnosť, že odvolací senát nepozastavil konanie, považovala za zjavne nesprávne posúdenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. novembra 2014, KAISERHOFF, T-556/12, neuverejnený, EU:T:2014:985, bod 33).

49 V prvom rade pozastavenie konania by totiž nemalo žiadny význam, pokiaľ by sa pri analýze ukázalo, že výsledok súbežného konania nemá vplyv na výsledok námietkového konania, čo by bol prípad, ak by sa tejto námietke vyhovelo na základe iného nespochybneného staršieho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, bod 17), alebo naopak, pokiaľ

by námietka musela byť v každom prípade zamietnutá, napríklad v prípade neexistencie podobnosti medzi kolidujúcimi označeniami, podobne ako to konštatovalo námietkové oddelenie v rozhodnutiach, ktoré boli v prejednávanej veci predložené odvolaciemu senátu po tom, čo námietkové oddelenie usúdilo, že kolidujúce ochranné známky neboli podobné.

50 V druhom rade v konaniach *inter partes* musí odvolací senát pri výkone svojej voľnej úvahy týkajúcej sa pozastavenia konania zohľadniť záujem každého z účastníkov konania, pričom rozhodnutie o pozastavení či nepozastavení konania musí byť výsledkom vyváženia dotknutých záujmov. Aj v prípade súbežného konania tak odvolací senát môže dospieť k záveru, že vyváženie dotknutých záujmov v každom prípade vyžaduje, aby odvolacie konanie nebolo pozastavené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. novembra 2014, KAISERHOFF, T-556/12, neuverejnený, EU:T:2014:985, body 33 a 34).

51 V tejto súvislosti bolo rozhodnuté, že v rámci vyváženia dotknutých záujmov odvolací senát musí najmä posúdiť *prima facie* pravdepodobnosť, že potenciálne relevantné súbežné konanie povedie k rozhodnutiu, ktoré bude mať vplyv na odvolacie konanie [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. februára 2017, Unilever/EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, neuverejnený, EU:T:2017:98, bod 67 a citovanú judikatúru, a zo 14. februára 2019, ALTUS, T-162/18, neuverejnený, EU:T:2019:87, bod 44 a citovanú judikatúru], a že pokiaľ toto posúdenie vedie ku konštatovaniu, že uvedená pravdepodobnosť je malá, pri vyvážení záujmu preváži legitímny záujem osoby, ktorá podala námietku, na vydaní rozhodnutia o námietkach [pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. októbra 2015, Petco Animal Supplies Stores/ÚHVT – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, bod 35].

52 V prípade neistoty, pokiaľ ide o výsledok súbežného konania, v ktorom sa spochybňuje staršia ochranná známka uplatnená na podporu námietky, z pokračovania námietkového konania bez toho, aby sa počkalo na výsledok súbežného konania, však majiteľovi staršej ochrannej známky v zásade nevyplýva žiadna výhoda, pretože aj keby námietkové konanie viedlo k zamietnutiu prihlášky neskoršej ochrannej známky, nič by nebránilo opätovnému podaniu tohto návrhu hneď, ako by bola staršia ochranná známka vyhlásená za neplatnú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. novembra 2014, KAISERHOFF, T-556/12, neuverejnený, EU:T:2014:985, body 41 a 50 a citovanú judikatúru).

53 Okrem toho v rámci skúmania rozhodnutí odvolacieho senátu, ktoré vykonáva súd Únie, pokiaľ ide o prípadné pozastavenie konania, je potrebné najmä preskúmať, či odvolací senát mohol na základe skutočností, ktoré zohľadnil, dospieť k záveru, že nebolo potrebné, alebo prípadne, že bolo potrebné pozastaviť konanie, ktoré pred ním prebiehalo bez toho, aby sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. novembra 2015, Société des produits Nestlé/ÚHVT – Terapia (ALETE), T-544/14, neuverejnený, EU:T:2015:842, bod 28].

54 V tejto súvislosti sa odvolací senát dopúšťa zjavne nesprávneho posúdenia najmä vtedy, keď svoj záver týkajúci sa vyváženia dotknutých záujmov založí na nesprávnej právnej analýze skutkových okolností alebo na nepresných skutkových okolnostiach, alebo pokiaľ nezohľadní všetky relevantné skutočnosti, ktorými sa vyznačuje situácia účastníkov konania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 2019, T-162/18, neuverejnený, EU:T:2019:87, body 41, 44, 47, 49 a 57 a citovanú judikatúru; pozri aj analogicky rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, body 108, 110 a 116).

55 Okrem toho treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry preskúmanie otázky pozastavenia konania pred odvolacím senátom predchádza preskúmaniu existencie pravdepodobnosti zámeny [pozri rozsudok z 8. septembra 2017, Aldi/EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, neuverejnený, EU:T:2017:591, bod 24 a citovanú judikatúru].

56 Cieľom rozhodnutia o pozastavení odvolacieho konania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia je totiž zabrániť tomu, aby sa o námietkach rozhodlo najmä vtedy, keď sa platnosť staršej ochrannej známky, od ktorej závisí dôvodnosť námietky, považovala za vážne ohrozenú, a umožniť vyvodiť dôsledky z rozhodnutia, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o platnosti tejto ochrannej známky,

v rámci skúmania dôvodnosti všetkých tvrdení predložených proti rozhodnutiu námietkového oddelenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, bod 29). Tieto úvahy možno prirovnať k cieľu jasnosti, konzistencie a efektívnosti konaní uvedených v odôvodnení 17 delegovaného nariadenia 2018/625.

57 Navyše je potrebné pripomenúť, že ak inštitúcia Únie disponuje širokou mierou voľnej úvahy, dodržiavanie záruk priznaných právnym poriadkom Únie v správnych konaniach má o to podstatnejší význam. K týmto zárukám patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie riadne a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti daného prípadu a právo dotknutých osôb na dostatočne odôvodnené rozhodnutie. Len tak môže súd Únie overiť, či nastali skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon voľnej úvahy (rozsudok z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14).

– *Posúdenie v prejednávanej veci*

58 Je nesporné, že v napadnutých rozhodnutiach odvolací senát zohľadnil existenciu troch súbežných konaní súvisiacich s otázkou, či bolo pozastavenie odvolacích konaní opodstatnené. Išlo jednak o dve konania o vyhlásenie neplatnosti starších čiernobielych ochranných známok a jednak o konanie týkajúce sa zamietnutia zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$. V týchto troch konaniach bola spochybnená rozlišovacia spôsobilosť predmetných ochranných známok.

59 Pokiaľ ide o dve súbežné konania o vyhlásenie neplatnosti týkajúce sa starších čiernobielych ochranných známok, odvolací senát v prvých jedenástich napadnutých rozhodnutiach konštatoval, že uvedené konania „boli už v pokročilom štádiu pred vydaním rozhodnutia [námietkového oddelenia]“ a že „v dôsledku toho by bolo vhodné pozastaviť toto konanie až do vydania konečného a právne záväzného rozhodnutia v rámci týchto konaní“ (pozri napríklad bod 13 napadnutých rozhodnutí vo veciach T-84/19 a T-98/19).

60 Odvolací senát však odvolania preskúmal a konštatoval, že „v každom prípade každé označenie zapísané ako ochranná známka Európskej únie má určitý stupeň rozlišovacej spôsobilosti“ a pokračoval tým, že uviedol, že „v dôsledku toho sa súčasnosti [domnieva], že [staršia ochranná známka zobrazujúca dva čiernobiele kruhy vykazovala] určitý stupeň rozlišovacej spôsobilosti“ (pozri napríklad bod 37 napadnutého rozhodnutia vo veci T-84/19 alebo bod 40 napadnutého rozhodnutia vo veci T-98/19).

61 Naopak v bode 25 dvanásteho napadnutého rozhodnutia, o ktoré ide vo veci T-96/19, odvolací senát konštatoval, že staršia ochranná známka zobrazujúca čierny kruh a biely kruh „sa zd[ala] byť [ochrannou známkou], ktorá m[ala] s [predmetnou prihlasovanou] ochrannou známkou najviac spoločných prvkov“, ale „vzhľadom na to, že toto staršie právo [bolo] predmetom konania o vyhlásenie neplatnosti“, rozhodol sa preskúmať žalobu na základe inej staršej ochrannej známky.

62 Okrem toho, ako vyplýva z bodu 31 vyššie, vo všetkých napadnutých rozhodnutiach, vrátane rozhodnutia, o ktoré ide vo veci T-96/19, odvolací senát odporučil námietkovému oddeleniu pozastaviť námietkové konanie až do vydania konečného rozhodnutia o platnosti starších čiernobielych ochranných známok.

63 Pokiaľ ide o súbežné konanie týkajúce sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$, v rozhodnutiach napadnutých vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19, sa odvolací senát domnieval, že „konečné rozhodnutie v [tomto súbežnom konaní bolo] pre toto posúdenie najrelevantnejšie“, t. j. posúdenie rozlišovacej spôsobilosti obrazového prvku predmetných prihlasovaných ochranných známok v rámci porovnania označení, a že „v dôsledku toho sa domnieva[l], že pred posúdením

rozlišovacej spôsobilosti predmetného obrazového prvku [bolo] vhodné počkať na vydanie konečného a právne záväzného rozhodnutia v tomto [súbežnom konaní]“ (pozri napríklad bod 35 napadnutého rozhodnutia vo veci T-84/19 alebo bod 38 napadnutého rozhodnutia vo veci T-98/19).

64 Odvolací senát však skúmal odvolania, ktoré mu boli predložené, a konštatoval, že prvky „€“ a „$“ nemali v obrazovom prvku predmetných prihlasovaných ochranných známkach vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 rozlišovaciu spôsobilosť a čierny kruh a biely kruh mali len nízku rozlišovaciu spôsobilosť (pozri napríklad body 33 a 34 napadnutého rozhodnutia vo veci T-84/19 alebo body 36 a 37 napadnutého rozhodnutia vo veci T-98/19).

65 Okrem toho aj v napadnutých rozhodnutiach vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 odvolací senát odporučil námietkovému oddeleniu pozastaviť námietkové konanie až do vydania konečného rozhodnutia v dotknutom súbežnom konaní.

66 Na úvod treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO v prvej námietke neprípustnosti týkajúcej sa prvého žalobného dôvodu, tento dôvod sa netýka skutočnosti, že odvolací senát odporučil námietkovému oddeleniu, ktorému boli veci vrátené, pozastaviť námietkové konania, ale skutočnosti, že odvolací senát nepozastavil odvolacie konania.

67 V tejto súvislosti je pritom nesporné, že odvolací senát po uvedení dôvodov, ktoré svedčili v prospech pozastavenia odvolacích konaní, implicitne rozhodol o ich nepozastavení, pretože preskúmal dôvodnosť odvolaní, ktoré mu boli predložené, a vyhovel týmto odvolaniam, pričom následne vrátil veci námietkovému oddeleniu.

68 Uvedenú námietku neprípustnosti treba preto zamietnuť, keďže vychádza z nesprávneho výkladu prvého žalobného dôvodu.

69 Pokiaľ ide o vec samu, článok 71 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 zveruje odvolaciemu senátu právomoc preskúmať a posúdiť, a to aj na vlastný podnet, či okolnosti prejednávanej veci odôvodňujú pozastavenie odvolacieho konania. Z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že uvedený senát túto právomoc vykonal v každom z napadnutých rozhodnutí.

70 Odvolací senát totiž jednak konštatoval, že bolo odôvodnené pozastaviť odvolacie konania v napadnutých rozhodnutiach vo všetkých veciach s výnimkou rozhodnutia, o ktoré ide vo veci T-96/19, z dôvodu konaní o vyhlásenie neplatnosti týkajúcich sa starších čiernobielych ochranných známok. V napadnutých rozhodnutiach vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 odvolací senát jednak konštatoval, že s posúdením, ktoré mu prináležalo vykonať, bolo dôvodné počkať do prijatia rozhodnutia v konaní týkajúceho sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$ (pozri napríklad body 13 a 35 napadnutého rozhodnutia vo veci-T-84/19).

71 Takéto úvahy pritom zodpovedali posúdeniu, ktoré podľa článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 podmieňovalo pozastavenie konania. Okrem toho z týchto úvah nevyhnutne vyplývalo, že existovala veľká pravdepodobnosť, že zohľadnené súbežné konania budú viesť k rozhodnutiam, ktoré budú mať vplyv na odvolacie konania, a že pri vyvažovaní dotknutých záujmov preváži záujem žalobkyne.

72 Odvolací senát však preskúmal odvolania bez toho, aby odôvodnil svoje konečné rozhodnutie nepozastaviť konania, čo naopak viedlo k tomu, že pri vyvážení dotknutých záujmov mal prevážiť záujem vedľajšieho účastníka konania. Okrem toho skutočnosť, že odvolací senát nakoniec odporučil námietkovému oddeleniu pozastaviť námietkové konania, predpokladá, že podľa názoru uvedeného senátu po ukončení odvolacích konaní pri vyvážení dotknutých záujmov znovu preváži záujem žalobkyne.

73 Treba pritom pripomenúť, že v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 57 vyššie dodržiavanie práva dotknutých osôb, aby rozhodnutie, ktoré sa ich dotýka, bolo dostatočne odôvodnené, je mimoriadne významné, ak toto rozhodnutie vychádza zo širokej miery voľnej úvahy, ako je to v prípade rozhodnutia odvolacieho senátu, pokiaľ ide o prípadné pozastavenie konania, ktoré pred ním prebieha.

74 V tejto súvislosti už bolo rozhodnuté, že k záveru, že odvolací senát skutočne uplatnil širokú mieru voľnej úvahy, ktorá mu bola zverená, v žiadnom prípade nemožno dospieť na základe všeobecných a kategorických tvrdení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 110). Je to tak *a fortiori* v prípade, keď nie je nijako odôvodnené rozhodujúce posúdenie vo veci, ktoré vychádza z vyvažovania dotknutých záujmov, a to o to viac, pokiaľ rozhodnutie odvolacieho senátu obsahuje rovnako ako v prejednávaných veciach nejednoznačné úvahy týkajúce sa tohto samotného posúdenia.

75 Treba tiež spresniť, že aj za predpokladu, že by sa neprihliadlo na skutočnosť, že odvolací senát výslovne uviedol, že považuje za vhodné pozastaviť „toto konanie“ (bod 13 prvých jedenástich napadnutých rozhodnutí), alebo že konečné rozhodnutie o prihláške čisto obrazovej ochrannej známky €$ bolo „pre prebiehajúce posúdenie“ najrelevantnejšie (bod 35 rozhodnutia napadnutého vo veci T-84/19, bod 35 rozhodnutia napadnutého vo veci T-92/19, bod 39 rozhodnutia napadnutého vo veci T-96/19 a bod 38 rozhodnutia napadnutého vo veci T-98/19), a že by sa mohlo domnievať, že uvedený senát len odporučil námietkovému oddeleniu pozastaviť námietkové konania, po tom, čo vo všeobecnej rovine usúdil, že pozastavenie námietkových konaní bolo odôvodnené, bolo by potrebné konštatovať, že takýto prístup spočívajúci v odloženom uplatnení článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 je nesprávny.

76 Z judikatúry pripomenutej v bodoch 55 a 56 vyššie, pokiaľ ide o predbežnú povahu preskúmania otázky pozastavenia odvolacieho konania, totiž vyplýva, že ak je toto pozastavenie odôvodnené, musí umožniť zohľadnenie vplyvu rozhodnutia, ktoré má byť prijaté v súbežnom konaní, na dôvodnosť všetkých tvrdení uplatnených proti rozhodnutiu námietkového oddelenia. V dôsledku toho ak sa odvolací senát domnieva, že pozastavenie konania je odôvodnené, musí rozhodnúť o tomto pozastavení, a teda nemôže preskúmať odvolanie, a to ani čiastočne. V prejednávaných veciach preto vzhľadom na to, že sa uvedený senát domnieval, že pozastavenie konaní bolo odôvodnené, nemohol o odvolaniach rozhodnúť, a preto nemohol námietkovému oddeleniu poskytnúť žiadne odporúčanie, pretože predpokladom každého vrátenia vecí tomuto oddeleniu bolo skúmanie odvolaní, a vychádzal teda z nesprávneho právneho posúdenia.

77 Námietky neprípustnosti, ktoré vzniesol EUIPO, pokiaľ ide o nedostatok záujmu žalobkyne, nemôžu spochybniť tieto úvahy.

78 Pokiaľ ide po prvé o tvrdenie, podľa ktorého výsledok konania týkajúceho sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$ nemá vplyv na záver odvolacieho senátu týkajúci sa porovnania označení v rozhodnutiach napadnutých vo veciach T-84/19, T-92/19, T-96/19 a T-98/19 z dôvodu, že odvolací senát mohol dospieť k rovnakému záveru, aj keby obrazový prvok predmetných prihlasovaných ochranných známok nemal rozlišovaciu spôsobilosť, treba konštatovať, že takéto posúdenie sa v uvedených napadnutých rozhodnutiach nenachádza. Naopak, uvedený senát v týchto rozhodnutiach konštatoval, že posúdenie rozlišovacej spôsobilosti tohto obrazového prvku, ktoré nepriamo vyplynie z konečného rozhodnutia, ktoré sa má prijať v rámci uvedeného súbežného konania, je pre prebiehajúce posúdenie, t. j. posúdenie týkajúce sa porovnania kolidujúcich označení, najrelevantnejšie.

79 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že EUIPO nemôže podložiť rozhodnutie napadnuté na Všeobecnom súde skutočnosťami, ktoré v tomto rozhodnutí neboli zohľadnené (pozri rozsudok z 8. septembra 2017, GOURMET, T-572/15, neuverejnený, EU:T:2017:591, bod 36 a citovanú judikatúru). Platí to predovšetkým v prípade posúdení, vo vzťahu ku ktorým má odvolací senát širokú mieru voľnej úvahy.

80 Pokiaľ ide po druhé o skutočnosť, že predmetné námietky sa zakladajú na iných starších ochranných známkach než na dvoch ochranných známkach, ktoré sú predmetom súbežných konaní o vyhlásenie neplatnosti, treba konštatovať, že z dôvodu hospodárnosti konania odvolací senát porovnal kolidujúce označenia, pričom zohľadnil len jednu z týchto dvoch ochranných známok vo všetkých napadnutých rozhodnutiach s výnimkou rozhodnutia vo veci T-96/19, v ktorom vykonal toto porovnanie výlučne na základe inej staršej ochrannej známky.

81 Vo všetkých veciach s výnimkou veci T-96/19 preto skutočnosť, že námietka bola založená aj na iných starších ochranných známkach, než je tá, ktorú odvolací senát výlučne zohľadnil, nemôže preukázať, že pochybenie, ktorého sa dopustil odvolací senát tým, že dotknuté konania nepozastavil, nemalo konkrétny vplyv (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, bod 32).

82 Pokiaľ ide o dvanáste napadnuté rozhodnutie, o ktoré ide vo veci T-96/19, skutočnosť, že v tomto rozhodnutí bolo porovnanie označení uskutočnené na základe inej staršej ochrannej známky než dvoch starších ochranných známok, ktoré sú predmetom konania o vyhlásenie neplatnosti, však neznamená, že pochybenie, ktorého sa dopustil odvolací senát, pokiaľ ide o nepozastavenie konania dotknutého v tejto veci, nemá konkrétny vplyv. V bode 78 vyššie sa totiž konštatovalo, že z vlastných úvah tohto senátu v uvedenom rozhodnutí vyplýva, že iné súbežné konanie týkajúce sa zápisu čisto obrazovej ochrannej známky €$ mohlo mať vplyv na jeho posúdenie. Okrem toho, ako vyplýva z bodu 31 vyššie, uvedený senát sa v tomto napadnutom rozhodnutí tiež domnieval, že aj keď pri porovnaní označení zohľadnil inú staršiu ochrannú známku, než sú tie, ktorých sa týkajú súbežné konania o vyhlásenie neplatnosti, napriek tomu bolo vhodné pozastaviť námietkové konanie až do vydania konečného a právne záväzného rozhodnutia, pokiaľ ide o platnosť starších ochranných známok spochybnených v konaniach o vyhlásenie neplatnosti.

83 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod a prípadne prvá alebo tretia časť druhého žalobného dôvodu sú vo všetkých veciach dôvodné.

O ostatných častiach druhého žalobného dôvodu, ako aj o treťom a štvrtom žalobnom dôvode v každej veci

84 Keďže skúmanie otázky pozastavenia konaní predchádza skúmaniu existencie pravdepodobnosti zámeny, treba napadnuté rozhodnutia zrušiť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody alebo časti.

O trovách

85 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

86 Podľa článku 138 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozhodnúť, že svoje vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci konania uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto ustanovenia.

87 Žalobkyňa navrhla, aby EUIPO a vedľajší účastník konania znášali svoje vlastné trovy konania a nahradili trovy konania, ktoré jej vznikli, vrátane trov konania pred EUIPO.

88 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na základe článku 190 ods. 2 rokovacieho poriadku sa nutné výdavky vynaložené účastníkmi konania v súvislosti s konaním pred odvolacím senátom považujú za nahraditeľné trovy konania. Nie je to však tak pri výdavkoch vynaložených v súvislosti s konaním pred námietkovým oddelením. Návrhy žalobkyne preto nemožno prijať v rozsahu, v akom sa týkajú výdavkov súvisiacich s konaním pred námietkovým oddelením.

89 Keďže EUIPO nemal vo veci úspech, treba v súlade s návrhmi žalobkyne rozhodnúť, že bude znášať svoje vlastné trovy konania a nahradí trovy konania, ktoré žalobkyňa vynaložila v súvislosti s konaním na Všeobecnom súde.

90 Za okolností prejednávanej veci treba rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania v rámci konania pred Všeobecným súdom.

91 Pokiaľ ide o návrh na uloženie povinnosti EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania nahradiť trovy konania pred odvolacím senátom, odvolaciemu senátu bude prináležať, aby rozhodol z hľadiska tohto rozsudku o náhrade trov súvisiacich s uvedeným konaním.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol takto:

1. **Veci T-84/19 a T-88/19 až T-98/19 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.**

2. **Rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 7. decembra 2018 (veci R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 a R 1064/2018-2), sa zrušujú.**

3. **EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Cinkciarz.pl sp. z o.o. v konaní pred Všeobecným súdom.**

4. **MasterCard International, Inc., znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním pred Všeobecným súdom.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 28. mája 2020.

Podpisy